

Якби довелось визначити людину року в районі, то, безперечно, Василь Станіславович Коробчук є один з найреальніших претендентів на це неординарне і неписане звання. Хто ж він? Людина, яка довгий час залишалася в тіні, бо діяльність його хоч і благородна, однак донедавна не тільки не схвалювалась, а й переслідувалась. Василь Станіславович обдарований рідким талантом зцілителя. Лікує хворих травами, а ще молитвами.

Народився він у Майкові в 1947 році, влітку, під сузір'ям Лева. Словом, дитя Сонця. А ще древнього роду, який з прадавніх часів був дуже близьким до природи і знає таємницю зцілення. Прадід Василя Станіславовича Семеон знав, здавалось, усі зірки. Часто брав малого Василя на руки і розказував про різні сузір'я, про те, що вони означають... Прабабка Євдокія була в Єрусалимі, разом з бабкою Пестиною навчили хлопця змовляння.

Василь малим був замріяним, лагідним. Коли пас худобу, ляже, бувало, на землю, накріє очі рядиною і дивиться через неї. І різні найхимерніші кольори-барви світяться. У нього і зараз очі сіро-голубі, якісь ще дитячі, особливо привітні. Однак відчувається в них і сила, та знову ж сила доброти.

Готували Василя Станіславовича до народної медицини. Запам'ятовував ретельно, хоч і не особливо хотілось братись за цю справу. Та й не можна чоловічі, так вважає, Станіславович, до 33 років займатись знахарством. Все ж призначено було В. Коробчуку нести свій хрест. Коли побував у Почаєвському монастирі, Якесь особливо очищення отримує він після перебування у святих обителях. Так ось там була дуже хвора маленька

дівчинка. Василь взяв її на руки, пригорнув, помолівся. І дитя заснуло, жар спав. А коли проснулось, то й легка посмішка розрізала бліде личко. Зрозумів Василь — таки назначено продовжити прадавнє ремесло.

Почав травами, молитвами лікувати дітей. Яке злякається, яке простудиться або протяг перекривить, ще гірше — рожове запалення

Знати із святого писання: що людині не все можливо, зате, Богові все можливо. Просить у Матері Божої благословення.

Не одному з своїх відвідувачів допоміг знахар. А бувають люди біля його дому уже зранку. Приймає й увечері, після роботи. Втомлений часто, однак знає, що зле не спить і йому призначено допомогти людині.

Василь-зцілитель

підхопить. Допомагав Василь. І потягнулись до нього люди.

Склалось так у житті, що зустрічав на своєму шляху тих незвичайних людей, які передавали йому інші молитви. Розширився діапазон лікувальних можливостей. Добре вивчав властивості трав. А ще більше відчуває їх всім еством своїм.

Якось йшов по південних степах. Зір спіймав квітку. Переконаний: ця квітка дуже лікувальна. Невдовзі зустрів немолоду жінку, запитав про незвичне зілля. І та підтвердила, що це прекрасний фітотерапевтичний засіб від шлунку — кермек називається.

— У природі все спаровано. Серед всіх рослин є він і вона. Тому не кожна трава допомагає. Їх треба глибоко знати. А ще відати, коли збирати, в яку погоду, пору, — ділиться досвідом Василь Станіславович і продовжує:

— А ще в природі не буває дрібниць. Дуже важливий ритуал зцілення, бажання пацієнта самого повірити у своє видужання.

Запитав я про спосіб життя та харчування Коробчука. Відповів, що двічі на тиждень, у середу і п'ятницю, постить, часто вживає чай з чебрецю, материнки, пустирники, м'яти, звіробою, цвіту глоду. Спить не більше 5 годин на добу. Часто буває у церкві. Також любить свою роботу. Він економіст першої категорії АК АГБ «Україна». Надзвичайно любить читати книги на старослов'янській мові.

Не все можна розказати про цю цікаву людину, і не ради реклами цей матеріал. Все ж земля наша багата на таланти. Слід лише повернутись до них обличчям. А на закінчення Василь Станіславович вітає всіх з Новим роком: «Хай Бог благословляє. Божа Матінка допомагає, всіх Вас у Новому році укріплює. Силу й міцне здоров'я дає, гріхи наші прощає. Любов і милосердя одне до одного посилає. Хто в хворобах страждає, з молитвами і травами врачуванням від недуг і язв зціляє».

А. БАБІНЕЦЬ.